

PUUJALKAVITSIKIRJA

Sami Nisonen

PUUJALKAVITSIKIRJA

© 2018 Nisonen, Sami

Kannen kuva © Leena Marianne

Taitto: Mainospiste Erja Lehto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0684-8

Sisällys

Esipuhe	4
Mia-vitsit	6
Kaisa-vitsit	6
Todennäköisesti vanhoja vitsejä	7
Seivitsit	8
Kalajutut	9
Huumeet ja muut	10
Naisista	11
Miehistä	12
Taiteesta	12
Kansoista/maista	13
Eläimiinsekaantujavitsit	13
Ihmissuhteet	14
Mustaa huumoria	17
Nokkelampia vitsejä	17
Kultistivitsejä	19
Sanomisia	20
Eläinvitsit	24
Feministivitsejä	25
Sovinistivitsejä	25
Moniavioisuusvitsejä	26
Sekalaista	26
Vitsit, joissa on ollut muita mukana	28
Työpaikkaan tai työhön liittyviä	28
Kohteliaisuuksia sanaleikein	32
Rasistista?	33
Osteologivitsit	34
Kannibaalivitsejä	34
Toteamuksia	35
Mieltymyksiä ja tapoja	39
Kielitaitoa vaativat	44
Armeija	44
Puujalkavitsikirjailijasta	45

Mikä on puujalkavitsi?

Puujalkavitsi on vitsityyppi, joka perustuu sanojen taivuttamiseen ja/tai yhdistämiseen. Monitulkintaisuus eli homonymia on myös hyvin yleistä. Puujalkavitsi voi olla huono vitsi, mutta huono vitsi ei ole automaattisesti puujalkavitsi.

Miten kirja syntyi?

Kaikki alkoi siitä, kun Helsingin lähiössä Hermanni sanoi jutuistani: "Vanha vanha vanha, keksi uusia", jolloin aloin keksiä uusia. Jossain vaiheessa aloin kirjoittaa keksimiäni vitsejä pieneen keltaiseen muistivihkoon. Kun vitsejä oli kertynyt jonkin verran, syntyi leikkimielinen ajatus, että julkaisisin ne. Päädyin kuitenkin vain jatkamaan uusien vitsien keksimistä enkä ottanut julkaisua vakavasti. Pitkän ajan keksin vitsejä vain satunnaisella syötöllä, kunnes päätin istua alas ja lukea etikettiopasta kiinnittäen huomiota lähinnä sanoihin ja lauseisiin. Kirjaa lukiessa sain kehitettyä valtavasti uusia vitsejä, mutta jälkeinpäin ajateltuna vain hyvin harva oli tarpeeksi laadukas päätyäkseen itse kirjaan. Kun vitsejä oli vihkossa yli 100 kappaletta, otin julkaisun vakavammin. Lopulta aloin keksiä kaavoja vitsien muodostamiseen eli missä muodossa tietyllä tavalla loppuvia sanoja pitää taivuttaa, jotta voi kehittää loputtomasti esimerkiksi osteologi-vitsejä.

Kiitos seuraaville henkilöille:

M. Joukamaa, hän käytti linssi-sanaa puhuessaan, jolloin keksin kaavan sei-vitsityypin muodostamiselle. Sei-vitseissä on puujalka puujalan sisällä. Viitamäki, hän auttoi keksimään puujalkavitsikirjailijan heräämiseen liittyvän vitsin.

Niko, hän auttoi keksimään muumipeikko-vitsin.

Hermanni, useita vuosia sitten hän sanoi jutuistani: "Vanha vanha vanha, keksi uusia", jolloin aloin keksimään uusia.

Doris, hän potki minua eteenpäin kirjaprojektin loppuvaiheissa.

Leena Marianne, hän teki kannen kuvan.

Joni Lehto, hänen avullaan löysin taittajan.

Luetko kirjan vitsejä muille? Siinä tapauksessa saat vinkin sopivaan esittämistapaan. Useissa vitseissä on väliiviiva (–), joka tarkoittaa sitä, että silloin on pieni tauko. Itse olen huomannut, että parhaiten toimii noin kahden sekunnin tauko.

Haluatko hieman kiusoitella ihmisiä, jotka eivät tykkää puujalkavitseistä? Siinä tapauksessa saat vinkin kohdistettuun puujalkavitsihyökkäykseen. Kohdistettu puujalkavitsihyökkäys tarkoittaa sitä, että altistat yhden tai useamman ihmisen samalle vitsille useaan otteeseen. Kuinka tämä toimii? Kerrot vitsin ensin yhdelle ihmiselle. Kun paikalle saapuu uusi ihminen, kerrot uudelle ihmiselle saman vitsin, jolloin ensimmäinen joutuu kuuntelemaan saman vitsin uudestaan. Tätä keinoa voi jatkaa niin kauan, kun paikalle tulee uusia ihmisiä.

Pieni varoitus, jotkut vitsit voivat järkyttää herkempiä ihmisiä.

Mieluisia lukuhetkiä!

Helsingissä huhtikuussa 2017

Sami Nisonen

Mia-vitsit

Purjehtija yllättyi: "Täällähän on Mia – salmia."

Ihastunut talousihminen ei saanut Miaa ajatuksistaan – ekonomiaa.

Firman hr-osasto ilmoitti johdolle: "Taloon tulee Mia – ongelmia."

Ihminen kehui: "Minulla on Mia – unelmia."

Uuden naisystävän löytänyt painonnostaja kehui: "Nyt minulla on Mia – voimia."

Joskus liikenteessä on Mia – sumia.

Ihastunut alkoholisti oli innoissaan: "Täällähän on Mia – juomia."

Laborantti sanoi: "Tykkään Miasta – kemiasta."

Kaisa-vitsit

Kasveihin liittyvä nainen on Kaisa – kukkaisa.

Epämiellyttävältä haiseva Kaisa on tunkkaisa.

Kipuun liittyvä nainen on tuskaisa.

Todennäköisesti vanhoja vitsejä

”Kyllin selkeällä käsialalla sitten kirjoitatte vastaukset,” kuului ohjeistus tentin alussa. Takarivistä tuli vastaus: ”Enhän minä edes tunne yhtäkään Kylliä.”

Ei niin arvoton tina – platina.

Palan vievä kaava – haukkaava

Kukkoa seuraava lintueläin sanoi: ”Olen kana – takana.”

Ihmisen puoliso oli nainen – harvinainen.

Yksin viihtyvä rakko oli aikamoinen erakko.

Mies piteli kädessään vaimonsa kännykkää ja sanoi: ”Tämä on Helin – puhelin.”

Työntekijä oli rakastunut kollegaansa, hän mietti vain työpäiviä.

Ihminen oli innoissaan, kun sai vihdoinkin kauan himoitsemansa Marin – nimmarin.

Keskiajalla menestyneellä ritarilla oli vahva niska – haarniska.

Seivitsit

Suolaisen syömisen, pakastekalan ystävä sekä istumisen vastustaja tykkäsi seistä – sipseistä.

Tietyn tyyppistä teatteria, vaatimuksia, jaloillaan olemista ja kalaa vihaava ei tykkää seistä – spekseistä.

Keskiajalla kalan ystävä, istumista välttelevä ja kruununperijöihin mieltynyt tykkäsi seistä – prinsseistä.

Stand up sujuu hyvin, jos tykkää seistä – sketseistä.

Akateemisia pöytäjuhlia, pakastekalaa ja pystyasentoa halveksuva ei tykkää seistä – sitseistä.

Kone Oy:llä työskentelevä istumista väheksyvä pakastekalojen ystävä: "Tykkään seistä – hisseistä."

Kalasta tykkävä liikemies sanoi: "Tykkään seistä – pörsseistä."

Työhaastattelu on silloin onnistunut, kun työnantaja tykkää seistä – preferensseistä.

Applen tuotteita käyttävä istuallaan viihtyvä ilmoitti: "En tykkää seistä – PC:istä."

Hermostoihin erikoistuneella lääkäriellä oli dilemma, hän ei tykännyt seistä – reflekseistä.

Istumista vastustava kalanystävä optikko tykkäsi seistä – linsseistä.

Vanha stadilainen vampyyri tunnusti: "En tykkää seistä – biitseistä."

Rintamerkkejä, pakastekalaa ja seisomista vastustava ei tykkää seistä – pinsseistä.

Istumista kannattava musiikkielitisti ei tykkää seistä – kertseistä.

Kahdesta samannimisestä miehestä tykkäävä sekä istumista välttelevä nainen tykkäsi seistä – Jesseistä.

Istumista paheksuva, selvityksistä nauttiva ja viuhkaeväisistä kiinnostunut biologi tykkäsi seistä – analyyseistä.

Istumista inhoava ihmisten seksuaalisista mieltymyksistä sekä kalasta tykkäävä tykkää seistä – fetisseistä.

Vaijereihin mieltynyt jaloillaan viihtyvä kalanystävä tykkää seistä – vinsseistä.

Kalajutut

Kalastava aviomies kertoi: "Minulla on Kia – haukia."

Hai vaihtoi asuinalueetta, mistä johtuen pariskunta päätti muuttaa Van-hain kotiin.

Runoilevalla kalastajalla oli kokoelmissaan haikuja.

Petokalojen uinnin mestaruuskisojen voittajakaksikko totesi kuin yhteen ääneen: "Olemme haita – parhaita."

Kalastaja uppoutui helposti ajatuksiinsa, onneksi haaveilu oli hänen ammatissaan jopa suotavaa.

Petokoloihin mieltynyt kalastaja kertoi itsetekemästään juomasta, jonka haki erikoisesta varastostaan: "Tämä on haitallista."

Hai näki ihmisen ja mietti syökö hänet vai kuljettaako lähistölle maksua vastaan. Teki hai miten tahansa, olisi hän ihmiselle haitaksi.

Kalastaja harrasti tähtitiedettä. Hän tykkäsikin kuista – muikuista.

Nälkäinen ihminen etsi itselleen kalaa – ruokalaa.

Huumeet ja muut

Ennakkoluulottomasti syöväälle huumeidenkäyttäjälle maistuu myös lokki – silokki.

LSD:tä käyttäneet tunsivat muuttuneensa liikunnan jälkeen teiksi – kosteiksi.

LSD:tä käyttänyt ihminen puhui monien kanssa – demonien.

Pilvenpolttajien tapahtumassa ei ollut bajamajoja, siellä oli pajamajoja.

Hippi himoitsi itselleen Jaria – pajaria.

LSD:tä käyttänyt väsynyt ihminen väitti: "Olen naatti – pinaatti."

PUUJALKAVITSIKIRJA

Kirjailija Sami Nisonen on kirjoittanut ensimmäisen puujalkavitsikirjansa, joka sisältää yli 450 puujalkavitsiä, joissa vain kahdessa on käytetty toista ihmistä apuna. Mukana on myös kourallinen vitsejä, jotka saattavat olla jo vanhoja. Tämän kirjan nimestä tiedät tasan tarkkaan mitä se pitää sisällään.

Puujalkavitsi on vitsityyppi, joka perustuu sanojen taivuttamiseen ja/tai yhdistämiseen. Monitulkintaisuus eli homonymia on myös hyvin yleistä. Puujalkavitsi voi olla huono vitsi, mutta huono vitsi ei ole automaattisesti puujalkavitsi.

Kirja sisältää vitsejä laidasta laitaan ja onkin todennäköistä, että herkempi ihminen saattaa loukkaantua joistain aiheista. Siksi kirjaa ei voi suositella aivan kaikille. Oivaltamista, iloa ja naurua se varmasti tarjoaa lukijoille, jotka ovat puujalkavitsien ja/tai sanaleikkien ystäviä.

Kirjassa käytetään monen alan sanastoa, mikä mukavasti testaa lukijan sanavarastoa sekä yleistä tietämystä.

9 789528 006848